03-08-2016 ఉదయము మురళి ఓంశాంతి "బాప్‌దాదా" మధువనము

"మధురమైన పిల్లలారా - పరచింతన వదిలి తమ కళ్యాణము (మేలు) చేసుకోండి, మీరు బంగారములా తయారై ఇతరులకు మార్గాన్ని చూపండి"

ప్రశ్న :- ఎవరైతే సదా అశరీరిగా అయ్యే అభ్యాసము చేస్తూ ఉంటారో వారి ముఖ్య గుర్తులను వినిపించండి? సమా :- వారు హఠముతో తమ కర్మేంద్రియాలను వశము చేసుకోరు. వారి కర్మేంద్రియాలు స్వతహాగానే శీతలమౌతాయి. ఆత్మలైన మనము పరస్పరము సోదరులమనే స్మృతి స్వతహాగానే ఉంటుంది. దేహాభిమానము తొలగిపోతుంది. నామ-రూపాల నషా సమాప్తమైపోతుంది, ఇతరుల స్మృతి కలుగదు.

పాట :- మీరు ప్రేమ సాగరులు,............. (తూ ప్యార్ కా సాగర్ హై,...............)

ఓంశాంతి. వీరు కేవలం ప్రేమసాగరులే కాదు, జ్ఞానసాగరులు కూడా అయ్యారు. జ్ఞానము, అజ్ఞానమని రెండూ ఉన్నాయి. జ్ఞానమును పగలు, అజ్ఞానమును రాత్రి అని అంటారు. జ్ఞానమనే పదము మంచిది, అజ్ఞానమనే పదము చెడ్డది. అర్ధకల్పము జ్ఞాన ప్రాలబ్ధము ఉంటుంది, అర్ధకల్పము అజ్ఞాన ప్రాలబ్ధము ఉంటుంది. అజ్ఞాన ప్రాలబ్ధము దుఃఖము, జ్ఞాన ప్రాలబ్ధము సుఖము. ఇవి చాలా సహజముగా అర్థము చేసుకునే విషయాలు. జ్ఞానాన్ని పగలని, అజ్ఞానాన్ని రాత్రి అని అంటారు. జ్ఞానమని దేనినంటారో, అజ్ఞానమని దేనినంటారో ఎవ్వరికీ తెలియదు. ఇవి అనంతమైన విషయాలు. జ్ఞానమంటే ఏమిటో, భక్తి అంటే ఏమిటో మీరు అందరికీ వినిపిస్తారు. జ్ఞానము ద్వారా మీరు పూజ్యులుగా అవుతున్నారు. పూజ్యులుగా తయారైనప్పుడు పూజా సామగ్రి మొదలైనవాటి గురించి మీరు తెలుసుకుంటారు. మందిరాలు మొదలైనవి ఏవైతే ఉన్నాయో, ఇవన్నీ స్మృతిచిహ్నాలని మీకు తెలుసు. వారి జీవిత కథ ఏమిటో మీరు తెలుసుకున్నారు. పూజ చేసేందుకు వెళ్ళేవారికి ఈ విషయాలు తెలియదు. పూజించుటను భక్తి అని అంటారు. భక్తి ఫలాన్ని ఇచ్చేందుకు భగవంతుడు భక్తులతో వచ్చి కలుస్తారు అనగా భగవంతుడే వచ్చి పూజారుల నుండి పూజ్యులుగా తయారుచేస్తారు. పూజ్యులు సత్యయుగములో, పూజారులు కలియుగములో ఉంటారు. ఈ రోజు ఏముంది, రేపు ఏమి జరగబోతుందో పిల్లలైన మీరు తెలుసుకున్నారు. వినాశనము తప్పక జరుగుతుంది. ఏ సమయములోనైనా జరిగి తీరుతుంది. అందుకు ఏర్పాట్లు జరుగుచున్నాయి. అనేక ప్రాకృతిక ఆపదలు సంభవిస్తాయని గాయనము చేయబడింది. గృహ యుద్ధాలు, ప్రాకృతిక ఆపదలను ఈశ్వరీయ ఆపదలని అనరాదని వ్రాయాలి. ఇవన్నీ డ్రామాలో నిశ్చితమై ఉన్నాయి. ఇందులో ప్రాకృతిక వైపరీత్యాలన్నీ సంభవించనున్నాయి. ఇవి వినాశనములో సహయోగము చేస్తాయి. కుండపోతగా వర్షము కురుస్తుంది. ఆకలి చావులు, భూకంపాలు మొదలగునవన్నీ రానున్నాయి. వీటి ద్వారానే వినాశనమౌతుంది. ఇవన్నీ జరగవలసిందేనని పిల్లలకు తెలుసు లేకపోతే సత్యయుగములో ఇంత తక్కువ మంది ఎందుకుంటారు. తప్పక గొప్ప వినాశనము జరుగుతుంది. పిల్లలు మంచి రీతిగా గ్రహించాలి. ఈ వస్త్రాలన్నీ శుభ్రపరచబడతాయి. ఇది అనంతమైన గొప్ప మిషనరి(సంస్థ). మురికి పట్టిన వస్త్రాలను సబ్బుతో ఉతికి శుభ్రపరిచినట్లు(మూత్ పలీతీ కపడ్ దోయే,.......).......అని గాయనముంది. అది ఈ వస్త్రాల విషయము కాదు, అది శరీరానికి సంబంధించిన విషయము(వికారాలతో

పాపభరితమైన మలినమైన మనసును పరమాత్ముని స్మృతితో శుద్ధపరచుకోవాలని అర్థము) ఆత్మలను యోగబలముతో ఉతకాలి, శుభ్రపరుచుకోవాలి. ఈ సమయములో పంచతత్వాలు తమోప్రధానంగా ఉన్నాయి కనుక శరీరాలు కూడా అలాగే తయారౌతాయి. పతిత పావనుడైన తండ్రి వచ్చి పావనముగా ఎలా తయారు చేస్తారో మీరు తెలుసుకున్నారు. మిగిలినవారంతా సమాప్తమైపోతారు. తండ్రి చాలా సహజమైన మార్గాన్ని తెలుపుతారు. మనుష్యులు ఏ మాత్రము అర్థం చేసుకోరు. ఎక్కడెక్కడ భక్తి బాగా జరుగుతుందో యజ్ఞ-యాగాదులు జరుగుతాయో అక్కడంతా వెళ్ళి ఇలా వివరించాలి - ఎవరి భక్తి మీరు చేస్తున్నారో వారి జీవితచరిత్రను గురించి తెలుసుకోండి, వారెలా జీవన్ముక్తిని పొందారో అర్థం చేసుకోండి. అప్పుడు మీరు కూడా జీవన్ముక్తిని పొందుతారు అని వారికి చెప్పండి. మందిరాలలో కూర్చొని వారి జీవిత కథను చెప్పినట్లయితే చాలా బాగా అర్థం చేసుకుంటారు.

తండ్రి ద్వారా మీరు కూడా ఇప్పుడు జీవిత కథను వింటున్నారు. పిల్లలైన మీకు ఎంతో తెలివి లభిస్తుంది. పరమపిత పరమాత్మ జీవిత కథను గురించి ఎవ్వరికీ తెలియదు. సర్వవ్యాపి అనుట వల్ల జీవిత కథ అనిపించుకోదు. పిల్లలైన మీరిప్పుడు పరమపిత పరమాత్మ జీవిత కథను తెలుసుకున్నారు అనగా ఆదిమధ్యాంతాలను గురించి తెలుసుకున్నారు. ఈ సమయమును 'ఆది సమయము' అని అంటారు. ఇప్పుడు తండ్రి వచ్చి పతితులను పావనముగా చేస్తున్నారు. తర్వాత మధ్యలో భక్తి పాత్ర నడుస్తుంది. ఈ సమయములో నేను వచ్చి స్థాపన చేస్తాను, చేయిస్తాను. నేను చేసి, చేయించువాడినని తండ్రి అంటారు. ప్రేరణను చేయటము అని అనరు. తండ్రి వచ్చి ఇతడి కర్మేంద్రియాల ద్వారా చేస్తారు. ఇందులో ప్రేరణ విషయము లేదు. చేసి - చేయించువారు తప్పక సన్ముఖములో ఉండే చేయిస్తారు. ప్రేరణ ద్వారా ఏమీ జరగదు. శరీరము లేకుండా ఆత్మ ఏమీ చేయజాలదు. ఈశ్వరుడే ప్రేరణ ద్వారా అన్నీ చేస్తారని చాలా మంది అంటారు. ఇందులో ప్రేరణ మాటే లేదు. మరి శివజయంతి ఎందుకు జరుపుకుంటారని తండ్రి అంటారు. ప్రేరణ ద్వారా పని జరిగేలా ఉంటే ఇక వారు రావడం ఎందుకు? ఈశ్వరుడంటే ఎవరో తెలియనే తెలియదు. ఈశ్వరుడే ప్రేరణ ద్వారా అన్నీ చేయిస్తారని అంటారు. నిరాకారుడు ప్రేరణ ద్వారా ఎలా చేస్తారు? వారు చేసి, చేయించేవారు, వచ్చి మార్గాన్ని తెలియజేస్తారు. కర్మేంద్రియాల ద్వారా మురళిని నడిపిస్తారు. కర్మేంద్రియాల ఆధారము తీసుకోనంతవరకు మురళినెలా వినిపించగలరు? అతను జ్ఞానసాగరుడు కానీ వినిపించేందుకు నోరు కావాలి కదా! ఇప్పుడు పిల్లలైన మీకు సృష్టి ఆదిమధ్యాంతాల గురించి తెలిసింది. పూర్తి జ్ఞానమంతా లభించింది. జ్ఞానము లేకుండా గతి లేదని భావిస్తారు. జ్ఞానము ఎవరు ఇవ్వాలి? అజ్ఞాన మార్గము, జ్ఞాన మార్గముల మధ్య బేధాన్ని గ్రహించండి. విజ్ఞానము అని కూడా అంటారు. అజ్ఞానమనగా అంధకారము. జ్ఞానము, విజ్ఞానాలను మీరు ముక్తి-జీవన్ముక్తి అని కూడా చెప్పవచ్చు. మీకిప్పుడు పావనముగా అయ్యే జ్ఞానము లభిస్తుంది. మీరు స్వదర్శన చక్రధారులుగా అవుతారు. ఈ విషయాలను ఎవరైనా విన్నట్లయితే ఆశ్చర్యపోతారు. ఆత్మ జ్ఞానాన్ని తీసుకెళ్ళే తప్పక ఆ సంస్కారాన్ని తీసుకుపోతుంది కదా! మరి మనుష్యుల నుండి దేవతలుగా అవుతున్నారంటే ఆ జ్ఞానము ఉండాలి కదా అని అంటారు. కానీ ఈ పురుషార్థము ప్రాలబ్ధము పొందేందుకే అని, ప్రాలబ్ధము లభించిన తర్వాత ఇక జ్ఞానము అవసరమే ఉండదని తండ్రి అర్థం చేయిస్తున్నారు. సత్యయుగమనగా పిల్లలైన మీకు లభించే ప్రాలబ్ధము. ఈ మాటలు వింటూనే ఆశ్చర్యపోతారు. ఈ జ్ఞానము పరంపరగా ఎందుకు నడవదు? అని అడుగుతారు.

ఇది ప్రాయ: లోపమైపోతుందని తండ్రి అంటారు. పగలు వచ్చేస్తే అజ్ఞానము ఉండనే ఉండదు, జ్ఞానము అవసరము లేదు. ఇవన్నీ అర్థము చేసుకొని, అర్థం చేయించవలసిన విషయాలు. అంత త్వరగా ఎవ్వరూ అర్థము చేసుకోలేరు. శివబాబా భారతదేశములోనే వస్తారు. పిల్లల కొరకు కానుకను తీసుకుని వస్తారు. భక్తి ఫలాన్ని ఇచ్చేందుకు వస్తారు. భక్తి తర్వాత సద్గతి. ఈ వినాశనము కూడా తప్పక జరుగుతుంది. లక్షణాలు ఎదురుగా కనిపిస్తున్నాయి, మీరు వింటూనే ఉంటారు. ఒక్క నిప్పు రవ్వ అంటుకుంటూనే ఒకటి - రెండు గంటలలోనే పూర్తి ఇల్లు కాలిపోయి భస్మమైపోతుంది. ఇది కొత్త విషయమేమీ కాదు. సత్యయుగములో శ్రేష్ఠాచారి మనుష్యులు కొద్దిమంది మాత్రమే ఉంటారు. శ్రేష్ఠాచారులుగా అవ్వడంలో ఎంతో శ్రమ చేయవలసి ఉంటుంది. మాయ ఒక్కసారిగా ముక్కు పట్టుకుంటుంది. ఈ విధముగా క్రింద పడేవారికి చాలా జోరుగా దెబ్బ తగులుతుంది. మరలా కోలుకునేందుకు సమయము పడుతుంది. అన్నింటికన్నా పెద్ద దెబ్బ కామ వికారానిది. కామము మహాశత్రువు అని అందుకే అంటారు. ఇదే పతితముగా చేస్తుంది. వికారాల కారణంగానే గొడవలౌతాయి. వికారాలను వదలకపోతే అంతకంటే పాత్రలు శుభ్రము చేయుటయే(అంట్లు తోముకోవడం) మంచిదని తప్పక అంటారు. కసువులు ఊడ్చుకుంటూ, ఇళ్లు తుడుచుకుంటూ ఉన్నా పవిత్రముగా ఉంటారు. అలా ఉండేందుకు చాలా ధైర్యము అవసరము. ఎవరైనా తండ్రి శరణములోకి వచ్చారంటే మాయ కూడా యుద్ధము చేయడం ప్రారంభిస్తుంది. పంచ వికారాల రోగము ఇంకా ఎక్కువగా అవుతుంది. మొదట పక్కా నిశ్చయబుద్ధి అవసరము. జీవించి ఉంటూనే మరణించి ఉండాలి. ఇక్కడ నుండి లంగరు ఎత్తివేయబడింది. కలియుగ వికారీ తీరాన్ని మీరు వదిలేశారు. ఇప్పుడు మనము యాత్రలో వెళ్తున్నాము. అశరీరిగా అయ్యి మన ఇంటికి వెళ్తాము. ఆత్మకు తాను ఒక శరీరాన్ని వదిలి ఇంకొక శరీరములోకి వెళ్తాననే జ్ఞానముంది. మనము గృహస్థ వ్యవహారములో ఉంటూ కమలపుష్ప సమానముగా పవిత్రముగా ఉంటూ యాత్రలో ఉన్నాము. ఇదంతా ఒక శ్మశానము అని బుద్ధిలో గుర్తుండాలి. మనము మరలా సుఖధామములోకి వెళ్తున్నాము. తండ్రి వారసత్వాన్ని ఇచ్చేందుకే మనకు యుక్తిని తెలియజేస్తున్నారు. పావనముగా అయ్యేందుకు యోగములో ఉంటున్నాము. స్మృతి ద్వారానే వికర్మలు వినాశనమౌతాయి. అప్పుడే ఆత్మ శరీరాన్ని వదిలేస్తుంది. ఇది ఎంత అద్భుతమైన యాత్ర! అని బుద్ధిలో గుర్తుండాలి. కేవలం తండ్రిని మరియు మీ రాజధానిని స్మృతి చేయండి. ఇంత సహజమైన విషయము కూడా కొందరికి గుర్తుండదు. అల్ఫ్(తండ్రి)ను స్మృతి చేయండి చాలు. కానీ మాయ వారిని కూడా స్మృతి చేయనివ్వదు. శ్రమ కలుగుతుంది. మా బాబా వచ్చి ఉన్నారని ఆత్మకు జ్ఞానము లభించింది. ఆత్మయే చదువుకుంటుంది కదా! ఆత్మ శరీరము ద్వారా జన్మ తీసుకుంటుంది. ఆత్మలందరూ పరస్పరము సోదరులు. దేహాభిమానములోకి రావడం వలన అనేక సంబంధాలు ఏర్పడుతాయి. ఇక్కడ మీరు సోదరీ-సోదరులైపోయారు. పరస్పరములో సోదర-సోదర(భాయీ-భాయీ), సోదరీ-సోదరులు కూడా అయ్యారు. ఇది ప్రవృత్తి మార్గము కదా! ఇద్దరికీ ఆస్తి కావలసిందే. ఆత్మయే పురుషార్థము చేస్తుంది. మిమ్ములను మీరు ఆత్మలుగా భావించుట శ్రమతో కూడిన పని. దేహాభిమానము ఉండరాదు. శరీరమే లేకుంటే వికారాలు దేనితో చేస్తారు? మనము ఆత్మలము, తండ్రి వద్దకు వెళ్లాలి. శరీర స్మృతియే ఉండరాదు. ఎంతెంత యోగిగా అవుతూ ఉంటారో అంత కర్మేంద్రియాలు శాంతమవుతూ పోతాయి. దేహాభిమనములోకి వస్తే కర్మేంద్రియాలు చంచలమౌతాయి. తను ప్రాప్తిని పొందుచున్నట్లు

ఆత్మకు తెలుసు. శరీరము నుండి వేరుగా అవుతూ పోతుంది. అప్పుడు కర్మేంద్రియాలు శాంతమౌతూ పోతాయి. సన్యాసులు మందు(భంగు మొదలైనవి) తీసుకొని కర్మేంద్రియాలను శీతలపరచుకుంటారు. అది హఠయోగము కదా! మీరు యోగాన్ని వినియోగించాలి. యోగబలము ద్వారా మీరు కర్మేంద్రియాలను వశపరచుకోలేరా? ఆత్మాభిమానిగా అయ్యే కొలది కర్మేంద్రియాలు శాంతమౌతాయి. చాలా శ్రమ చేయవలసి ఉంటుంది. చాలా ఉన్నతమైన ప్రాప్తి కదా! తండ్రి చెప్తున్నారు - యోగ బలము ద్వారా మీరు విశ్వానికే అధికారులుగా అవుతారు. కర్మేంద్రియాల పై విజయాన్ని పొందుతారు. కనుకనే భారతదేశపు యోగము ప్రసిద్ధి గాంచింది. మీరు మనుష్యుల నుండి దేవతలుగా, పతితుల నుండి పావనులుగా అవుతారు. ప్రజలు కూడా స్వర్గవాసులే కదా! యోగబలము ద్వారా మీరు స్వర్గవాసులుగా అవుతారు. బాహుబలము ద్వారా అవ్వలేరు. ఎక్కువ శ్రమ ఏమీ లేదు. కుమారీల కొరకు శ్రమ ఏ మాత్రము ఉండదు. వారు స్వేచ్ఛగా ఉంటారు. వికారాలలోకి వెళ్ళినట్లయితే చాలా పెద్ద పంచాయితి మొదలవుతుంది. కుమారిగా ఉండటము చాలా మంచిది. లేకుంటే అధర్‌కుమారి అనే పేరు ఏర్పడుతుంది. యుగల్‌గా కూడా ఎందుకవ్వాలి? ఇందులో కూడా నామ-రూపాల నషా ఎక్కుతుంది. ఇది కూడా మూర్ఖత్వమే. జంటగా అయిన తర్వాత పవిత్రముగా ఉండేందుకు చాలా గొప్ప ధైర్యము అవసరము. జ్ఞానంలో పూర్తి(పరాకాష్ఠ) ఉన్నత స్థితి అవసరము. చాలా మంది ఇలా ఎంతగానో ధైర్యమును చూపుతారు. కానీ అగ్ని వేడి రగులుకుందంటే ఆట సమాప్తమౌతుంది. అందుకే కుమారీగా ఉండటం ఎంతో మంచిదని తండ్రి అంటారు. అధర్ కుమారీగా అయ్యే ఆలోచన కూడా ఎందుకు చేయాలి! కుమారీల పేరు బాగా ప్రసిద్ధి చెందింది. బాలబ్రహ్మచారిగా ఉండటము ఎంతో మంచిది, ఎంతో శక్తి ఉంటుంది. ఇతరులను గురించి జ్ఞాపకాలేవీ ఉండవు. ధైర్యముంటే చేసి చూపండి కానీ చాలా శ్రమ చేయాల్సి ఉంటుంది. జంటగా అయితే ఇద్దరైపోతారు కదా! కుమారిగా ఉంటే ఒక్కరే ఉంటారు. ఇద్దరుగా ఉండటము నుండి ద్వైతము ఏర్పడుతుంది. ఎంత వీలైతే అంత కుమారీగా ఉండటము చాలా మంచిది. కుమారీలకు సేవ చేసేందుకు అవకాశము ఉంటుంది. బంధనములో చిక్కుకోవటంతో బంధనాలు ఇంకా ఎక్కువగా అవుతూ ఉంటాయి. బుద్ధి చిక్కుకుపోయే విధముగా సాలెగూడును అల్లుకోవటము ఎందుకు? ఈ విధముగా సాలెగూటిలో చిక్కుకోవడం మంచిది కాదు. కుమారీల కొరకు ఎంతో మంచి అవకాశముంది. కుమారీలు తండ్రి పేరు ప్రసిద్ధి చెందేలా చేశారు. కన్నయ్య అనే పేరు గాయనము చేయబడి ఉంది. కుమారీలుగా ఉండటము ఎంతో మంచిది. వారికి ఇది చాలా సహజము. విద్యార్థి జీవితము పవిత్రమైన జీవనము. బుద్ధి ఫ్రెష్‌గా ఉంటుంది. కుమారులు భీష్మ పితామహుడిలా అవ్వాలి. కల్పక్రితము కూడా ఇలా ఉండినారు కనుకనే దిల్‌వాడా మందిరములో స్మృతి చిహ్నము తయారు చేయబడి ఉంది. నన్ను స్మృతి చేయండని ఇప్పుడు తండ్రి పిల్లలను ఆజ్ఞాపిస్తున్నారు. మిగిలిన విషయాలన్నీ వదిలి మీరు మీ కళ్యాణము చేసుకోండి. తండ్రిని స్మృతి చేయుటలోనే మీ కళ్యాణముంది. పొరపాట్లు జరుగుతాయి. పిల్లలు క్రింద పడిపోతారు. మీరు పరచింతనను వదిలి మీ కళ్యాణము చేసుకోండి. ఇతర చింతనలలోకి వెళ్ళరాదు. మీరు బంగారులాగా అవ్వండి. ఇతరులకు కూడా మార్గాన్ని తెలియచేయండి. సతోప్రధానంగా అవ్వడానికి ఒకే ఉపాయముంది. పావనముగా అవ్వకుండా ముక్తిధామములోకి వెళ్ళలేరు. ఉపాయము ఒక్కటే తద్వారా అంతిమతి సో గతి అవుతుంది(అంతిమ సమయంలో ఉన్న సంకల్పాన్ని బట్టి గతి

కలుగుతుంది.) పరచింతన విషయాలు వదిలేయండి. వదలకుంటే మీకు మీరే నష్టపరుచుకొంటారు. ఇది శాపము కాదు. శ్రీమతమును అనుసరించకపోతే మీకు మీరే శాపమును కొని తెచ్చుకుంటారు. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్‌దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్‌మార్నింగ్ ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్తే.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము :-

1. నిశ్చయబుద్ధి గలవారై జీవిస్తూ కూడా ఈ పురాతన ప్రపంచము నుండి మీ లంగరును ఎత్తివేయాలి. తండ్రి ఇచ్చే ప్రతి ఆజ్ఞను పాలన చేసి మీ కళ్యాణము చేసుకోవాలి.

2. ఇతరుల చింతనను వదిలి మీ బుద్ధిని స్వచ్ఛమైన బంగారు సమానముగా తయారు చేసుకోవాలి. పరచింతన విషయాలను చర్చించుకుంటూ మీ సమయాన్ని నష్టపరచుకోరాదు. యోగబలము ద్వారా మీ కర్మేంద్రియాలను శాంతముగా, శీతలముగా చేసుకోవాలి.

వరదానము :- " నశా మరియు నిశానీల(నశా,లక్ష్యము) స్మృతి ద్వారా సర్వ కర్మేంద్రియాలను ఆజ్ఞానుసారము నడిపించే కిరీటము మరియు సింహాసనాధికారీ భవ "

సంగమ యుగములో బాప్‌దాదా ద్వారా పిల్లలందరికీ అకాలతఖ్త్‌తో(భృకుటి సింహాసనముతో) పాటు బాబా హృదయ సింహాసనము కూడా ఉంది. ఈ సమయములో పిల్లలకు పవిత్రతా కిరీటంతో పాటు బాధ్యతా కిరీటము కూడా ఉంది, అకాల సింహాసనముతో పాటు బాబా హృదయ సింహాసనము కూడా ఉంది. ఎప్పుడైతే ఈ విధంగా డబల్ కిరీటధారులు, డబల్ సింహాసనాధికారులుగా అవుతారో అప్పుడు నశా, నిశానీలు స్వతహాగా స్మృతిలో ఉంటాయి. అంతేకాక ఈ కర్మేంద్రియాలు "చిత్తం ప్రభూ" అని మీ మాట వింటాయి. ఎవరైతే కిరీటాన్ని, సింహాసనాన్ని వదిలేస్తారో వారి ఆజ్ఞలను ఏ కర్మచారులు పాటించరు.

స్లోగన్ :- " బలహీన సంకల్పాలు ప్రసన్న చిత్తులకు బదులు ప్రశ్నచిత్తులుగా చేస్తాయి "